

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0223/2007

11. 6. 2007

ZPRÁVA

o prostoru svobody, bezpečnosti a práva: strategie vnějšího rozměru, akční plán pro uplatňování haagského programu 2006/2111(INI)

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Bogdan Klich

Navrhovatel (*): Aloyzas Sakalas, Výbor pro zahraniční věci

(*): Užší spolupráce mezi výbory - článek 47 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI (*)	14
POSTUP	18

(*) Užší spolupráce mezi výbory - článek 47 jednacího řádu

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o prostoru svobody, bezpečnosti a práva: strategie vnějšího rozměru, akční plán pro uplatňování haagského programu 2006/2111(INI)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2, 6 a hlavu VI Smlouvy o Evropské unii a hlavu IV Smlouvy o založení Evropského společenství, které pojednávají o posílení Evropské unie jako prostoru svobody, bezpečnosti a práva (PSBP),
- s ohledem na závěry předsednictví a cíle definované na jednotlivých zasedáních Evropské rady od roku 1999 vztahující se k vnějšímu rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva, včetně zasedání ve dnech 14.–15. prosince 2006,
- s ohledem na návrh Komise k rámcovému rozhodnutí Rady o soudní spolupráci v trestních věcech: určitá procesní práva při trestním řízení v celé Evropské unii (KOM(2004)0328),
- s ohledem na návrh Komise k rámcovému rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech (KOM(2005)0475),
- s ohledem na sdělení Komise o Strategii vnějšího rozměru oblasti svobody, bezpečnosti a práva (KOM(2005)0491) a na zprávu Komise o pokroku při provádění této strategie (SEK(2006)1498),
- s ohledem na dokument Rady „Strategie pro vnější rozměr spravedlnosti a vnitřních věcí: globální svoboda, bezpečnost a právo” přijatý dne 1. prosince 2005 (dále jen „strategie”) a na zprávu Rady o postupu při provádění této strategie za rok 2006, kterou podpořila 2768. Rada pro spravedlnost a vnitřní věci (SVV) konaná ve dnech 4.–5. prosince 2006,
- s ohledem na pracovní program několika předsednictví týkající se vnějších vztahů v oblasti SVV (5003/1/7), který byl přijat dne 23. ledna 2007, na dokument Rady zaměřený na konkrétní kroky ke zlepšení spolupráce mezi EU a západním Balkánem v boji proti organizovanému zločinu, korupci, nedovolenému přistěhovalectví a terorismu (9360/06) a dokument zaměřený na konkrétní kroky ke zvýšení podpory EU v boji proti výrobě drog v Afghánistánu a jejich vývozu z této země, včetně tranzitních cest (9305/06), které byly oba schváleny Radou SVV konanou ve dnech 1.–2. června 2006, a na dokument zaměřený na konkrétní kroky k zavedení společného prostoru svobody, bezpečnosti a práva s Ruskem (15534/06), který byl přijat dne 11. listopadu 2006,
- s ohledem na své předchozí výroční rozpravy týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva a na usnesení zaměřená na jeho vnější rozměr (terorismus, CIA, ochrana údajů, migrace, nedovolený obchod, boj proti drogám a praní peněz),
- s ohledem na svá předchozí doporučení Evropské radě k posílení prostoru svobody,

bezpečnosti a práva (Bourlangesova zpráva z roku 2004)¹

- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A6-0223/2007),
- A. vzhledem k tomu, že se vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva zvětšuje úměrně s tím, jak se utváří vnitřní prostor svobody, bezpečnosti a práva v důsledku stále větší propojenosti světa a mezinárodní povahy takových hrozeb jako je terorismus a organizovaný zločin a výzev jako jsou migrační toky; vzhledem k tomu, že k zajištění dodržování právního státu, základních práv, bezpečnosti a stability v EU je velmi důležité vnější rozšiřování hodnot, o něž se prostor svobody, bezpečnosti a práva opírá;
- B. vzhledem k tomu, že přijetím a realizací jednotné strategie vnějšího rozměru oblasti svobody, bezpečnosti a práva se zvýší důvěryhodnost a vliv EU ve světě, a vzhledem k tomu, že tuto strategii lze naplnit pouze v úzké spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi;
- C. vzhledem k tomu, že tato strategie je významným krokem k vytvoření vnitřního prostoru svobody, bezpečnosti a práva prostřednictvím vytvoření bezpečného vnějšího prostředí a rozvinutí vnějších vztahů EU díky prosazování právního státu, demokratických hodnot, dodržování lidských práv a řádně fungujících institucí;
- D. vzhledem k tomu, že přípravy a provádění všech politik sledujících cíl zavedení skutečného a trvalého prostoru svobody, bezpečnosti a práva musí vést k posílení skutečné rovnováhy mezi bezpečností a právem,
- E. vzhledem k tomu, že politické soudržnosti a účinnosti vnějších akcí EU v současné době brání:
- složitý vnitřní institucionální rámec, v němž se o dohodách se třetími zeměmi a o programech pro tyto země rozhoduje v souladu s postupy prvního, druhého a třetího pilíře,
 - nedostatečné zapojení Parlamentu, navzdory stávající povinnosti Rady a Komise konzultovat s Parlamentem a informovat jej,
 - sdílení pravomocí mezi orgány EU a 27 členskými státy;
- F. vzhledem k tomu, že EU disponuje několika politickými nástroji, které jí mohou pomoci provádět strategii vnějšího rozměru oblasti svobody, bezpečnosti a práva, mezi něž patří dvoustranné dohody (dohody o přidružení, dohody o partnerství a spolupráci, dohody o stabilizaci a přidružení), rozšíření EU a předvstupní proces, akční plány evropské politiky sousedství, regionální spolupráce, individuální dohody (se Spojenými státy, Japonskem, Čínou, atd.), operativní spolupráce, rozvojová politika a vnější pomoc;

Předkládá Radě a Komisi ke zvážení následující seznam doporučení

¹ Úř. věst. C 166, 7. 7. 2005, s. 24.

Zlepšení demokratické odpovědnosti ve vnějším rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva

1. vyzývá Evropskou radu, aby se řídila současnými i budoucími doporučeními Parlamentu týkajícími se vnější strategie pro prostor svobody, bezpečnosti a práva; připomíná, že zásadní úlohu při posilování odpovědnosti za vnější činnosti EU má Parlament;
2. vyzývá předsednictví Rady a Komisi:
 - aby konzultovaly s Parlamentem v souvislosti s každou mezinárodní dohodou, jež má být založena na článcích 24 a 38 Smlouvy o EU, jestliže by se tyto dohody dotýkaly základních práv občanů Unie a hlavních aspektů soudní a policejní spolupráce se třetími zeměmi či mezinárodními organizacemi,
 - aby Parlament pravidelně informovaly o jednáních a dohodách týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva a zajistily řádné zohlednění názorů Parlamentu, jak je uvedeno v článcích 39 a 21 Smlouvy o EU a článku 300 Smlouvy o ES;
3. vyzývá Radu k aktivaci překlenovací doložky článku 42 Smlouvy o EU a souběžnému pokračování ústavního procesu, což by umožnilo začlenit ustanovení o policejní a soudní spolupráci v trestních věcech do rámce Společenství a vedlo k větší účinnosti, transparentnosti, odpovědnosti a rovněž k demokratické a soudní kontrole; vyzývá proto Komisi, aby do října roku 2007 předložila Radě formální návrh rozhodnutí aktivujícího článek 42 Smlouvy o EU; domnívá se, že vnitřní soudržnost by se mohla zlepšit vstupem ústavní smlouvy v platnost, zejména zřízením úřadu ministra zahraničních věcí a vytvořením vnější diplomatické služby;
4. vyzývá Radu, aby uspíšila především přijetí rámcových rozhodnutí o uchovávání, využívání a výměně informací o trestních stíháních a kodifikaci procesních práv v rámci trestního řízení v Evropské unii, jako je výše uvedený návrh Komise (KOM(2004)328);

Co se týče hlavních cílů této strategie

5. vítá zásady stanovené v této strategii, zejména potřebu partnerství se třetími zeměmi k řešení společných problémů a plnění společných politických cílů, potřebu koordinovat širokou škálu nástrojů, které má EU k dispozici, k dosažení odpovídající a soudržné odezvy, a potřebu koordinovat činnost členských států a Komise, aby se zajistila doplňkovost a nedocházelo k překrývání činností; domnívá se, že vzhledem k důležitosti, kterou EU a její členské státy přikládají zavedení prostoru svobody, bezpečnosti a práva, by úzká spolupráce mezi EU a členskými státy v těchto oblastech měla mít příznivý vliv na jejich vztahy s EU, což by tuto tolik potřebnou spolupráci podpořilo;
6. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU použila své smluvní vztahy a motivovala třetí země k přijetí a uplatňování příslušných mezinárodních norem a povinností v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí;
7. připomíná, že je třeba racionalizovat práci orgánů EU a používání stávajících nástrojů a že je rovněž třeba koordinovat činnosti členských států a činností na úrovni EU, aby bylo

dosaženo soudržné a účinné odezvy ve vztazích mezi EU a třetími zeměmi a nedocházelo k překrývání činností; zdůrazňuje nezbytnost vyrovnaného vývoje vnitřního i vnějšího rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva;

8. zdůrazňuje, že je třeba, aby Parlament zlepšil soudržnost svých činností v oblasti vnějších vztahů, do kterých je zapojena řada subjektů; vyzývá proto k zefektivnění činností týkajících se lidských práv, demokratické správy věcí veřejných a právního státu ve třetích zemích a ve vnějším rozměru bezpečnosti;
9. vyzývá Radu, aby upřesnila své politiky týkající se vnějšího rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva a aby zajistila spolupráci mezi pracovními skupinami Rady pro jednotlivé zeměpisné oblasti a skupinami, které se zabývají otázkami práva, svobody a bezpečnosti;
10. konstatuje, že je nezbytné zlepšovat koordinaci mezi pilíři v případě jednotlivých nástrojů v rámci PSBP, evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP), společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a Společenstvím a zamezit jejich překrývání; zdůrazňuje, že účinnost této koordinace by měla podléhat neustálé kontrole ze strany Evropského parlamentu; vítá kroky učiněné směrem k lepší soudržnosti v integrované civilně-vojenské spolupráci v rámci EBOP, zejména v oblasti krizového řízení;
11. zdůrazňuje, že by v procesu plánování operací EBOP měla být zohledněna různá doprovodná nebo následná opatření zajišťovaná prostřednictvím nástrojů Společenství v oblastech právního státu, obchodování se zbraněmi a drogami, obchodu se ženami a dětmi, prevence a boje proti terorismu a organizované trestné činnosti a stabilizaci po konfliktu, zejména s ohledem na Nástroj stability a Evropský nástroj sousedství a partnerství (ENSP);
12. domnívá se, že nastal čas překonat politické překážky bránící hlubší transatlantické spolupráci v širším rozměru svobody a bezpečnosti na základě dodržování základních práv, například v oblastech boje proti obchodování s drogami, organizované trestné činnosti a terorismu, zejména vzhledem k budoucím civilním operacím EBOP v Kosovu a Afghánistánu a v oblastech ženských práv a výměny a ochrany osobních údajů; v této souvislosti připomíná výzvu Parlamentu k uzavření věznice v Guantánamu a zdůrazňuje, že existence této věznice je zdrojem nevhodných představ o tom, jak bojovat proti terorismu;
13. důrazně žádá členské státy, aby jednotlivě i společně v rámci všech příslušných dvoustranných a mezinárodních dohod podporovaly diplomatická a mírová řešení konfliktů ve světě, přičemž by neměly v rámci evropské zahraniční politiky, politiky bezpečnosti a politiky v oblasti lidských práv být nekonzistentní nebo vyvolávat dojem nekonzistentnosti;
14. vyzývá k lepší spolupráci mezi EU a mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy a Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, a zdůrazňuje potřebu posíleného regionálního dialogu a spolupráce v otázkách práva, svobody a bezpečnosti;

15. vyzývá Komisi, aby vystupňovala své úsilí směřující k podpoře regionální spolupráce v otázkách práva, svobody a bezpečnosti prostřednictvím podpory stávajících orgánů, jako je např. Africká unie, a podporováním nových iniciativ v těch oblastech, kde je regionální spolupráce slabá, například na Středním východě nebo ve východní Evropě;
16. vyzývá Komisi, aby neustále sledovala plnění strategie na základě cílů a priorit, jež jsou v ní uvedeny, a podávala o tom každých 18 měsíců zprávu; vyzývá Komisi, aby pravidelně hodnotila efektivitu využívání finančních prostředků v oblastech vztahujících se k této strategii; vyzývá Radu, aby pravidelně posuzovala dosažený pokrok a priority, jelikož vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva se rychle rozrůstá;

Posílit bezpečnost a lidská práva

17. vyzývá Radu, Komisi a členské státy:
 - aby prosazovaly demokratické normy, lidská práva, politické svobody a řádně fungující instituce jako nedílnou součást vztahů mezi EU a třetími zeměmi; zdůrazňuje, že to je to nejdůležitější pro všechny obecné cíle vnějšího rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva,
 - aby i nadále považovaly Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod za základ pro všechna jednání a dohody EU a jejích členských států se třetími zeměmi,
 - aby do svých dialogů se třetími zeměmi o prostoru svobody, bezpečnosti a práva začlenily důkazy získané od mezinárodních organizací zabývajících se lidskými právy a rozsudky Evropského soudu pro lidská práva,
 - aby zajistily, že základní práva budou nedílnou součástí veškerých nástrojů, programů nebo provozních opatření souvisejících s bojem proti terorismu, organizovaným zločinem, migrací, azylem a správou hranic;
 - aby do všech dohod se třetími zeměmi začlenily „doložku o lidských právech“ a vyhodnocovaly jejich účinnost, jakož i účinnost dalších doložek týkajících se prostoru svobody, bezpečnosti a práva,
 - aby do všech iniciativ a dokumentů týkajících se vnější politiky v prostoru svobody, bezpečnosti a práva začlenily zprávu o dodržování lidských práv, která by byla pravidelně aktualizována a předkládána Parlamentu a podporována zvláštními finančními prostředky určenými na ochranu lidských práv; doporučuje zejména, aby Rada začlenila do každého dokumentu zaměřeného na konkrétní kroky oddíl o situaci v oblasti lidských práv v dané třetí zemi; domnívá se, že Agentura Evropské unie pro základní práva by měla orgánům EU pomáhat vyhodnocovat, do jaké míry jsou dohody EU v souladu s lidskými právy;
18. doporučuje Komisi, členským státům a Radě, aby zvážily možnost doplnit činnosti financované v oblasti svobody, bezpečnosti a práva se třetími zeměmi a oblastmi o specifické finanční prostředky na projekty v oblasti ochrany lidských práv a jejich dodržování;

19. vyjadřuje znepokojení nad nedostatečným dodržováním základních práv v některých třetích zemích, s nimiž má EU úzké vztahy, což se týká zvláště zemí, jež využívají výhod poskytovaných v rámci politiky sousedství, a Ruské federace, v níž dochází zejména k porušování svobody tisku a svobody slova, a vyzývá k intenzivnějšímu dialogu s těmito zeměmi o této otázce;
20. dále vyjadřuje obavu ohledně dodržování norem v oblasti lidských práv v samotné EU a připomíná nedávný případ, kdy CIA uskutečňovala programy na vydávání osob a v souvislosti s tím docházelo v několika členských státech k pochybným praktikám;
21. vyzývá EU a členské státy, aby plně dodržovaly zásadu nevydávat osoby do zemí, kde by byly vystaveny mučení a/nebo trestu smrti; vyzývá Radu a Komisi, aby naléhavě vyzvaly ty země, s nimiž mají úzké vztahy, ke zrušení takových praktik a k zajištění, aby všechny osoby měly právo na řádné soudní řízení;
22. vyjadřuje hluboké politování nad neodpovídajícími právními zárukami pro občany EU při zpřístupňování jejich osobních údajů třetím zemím, zejména v případě záznamů PNR a operačních systémů SWIFT a pořizování telekomunikačních záznamů organizací FBI; opětovně žádá Komisi, aby prozkoumala, které kategorie osobních údajů evropských občanů jsou dostupné třetím zemím a jsou jimi používány v rámci jejich vlastní jurisdikce; zdůrazňuje, že sdílení údajů musí probíhat na řádném právním základě a za jasných pravidel a podmínek v souladu s evropskými právními předpisy o odpovídající ochraně soukromí a občanských svobod; věří, že sdílení údajů se Spojenými státy musí probíhat v rámci odpovídajících předpisů pro transatlantickou spolupráci a na základě dohod mezi EU a USA a že bilaterální dohody nejsou přijatelné;
23. lituje, že v rámci vztahů mezi EU a USA chybí řádný demokratický dohled, k čemuž dochází v důsledku založení kontaktní skupiny na vysoké úrovni, která se skládá ze zástupců Komise, Rady a vládních představitelů USA z ministerstva spravedlnosti a ministerstva vnitra a nezahrnuje do tohoto dialogu Evropský parlament, národní parlamenty ani kongres USA;
24. doporučuje jednotnou politiku ochrany údajů společnou pro první a třetí pilíř; připomíná, že nesrovnalosti mezi nimi ovlivňují nejen právo občanů na ochranu jejich osobních údajů, ale také účinnost vymáhání práva a vzájemnou důvěru mezi členskými státy; proto vyzývá Radu, aby co nejdříve přijala návrh na rámcové rozhodnutí Rady o ochraně osobních údajů (KOM(2005)0475);

Vysoká úroveň ochrany před terorismem a organizovaným zločinem pro občany EU

25. domnívá se, že protiteroristická politika EU by měla být plně v souladu se zásadami legitimacy, proporcionality, účinnosti a dodržování lidských práv podle závěrů usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. února 2007 o domnělém využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů;
26. vyzývá Komisi a Radu, aby v rámci boje proti mezinárodnímu terorismu uplatnily závěry, ke kterým dospěl dočasný výbor k domnělému využití evropských zemí ze strany

CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů a které přijal Evropský parlament dne 14. února 2007; doporučuje zejména všem evropským orgánům dbát na to, aby požadavky členských zemí v oblasti bezpečnosti žádným způsobem neohrožovaly dodržování lidských práv jednotlivce, a to ani v případě osob podezřelých z teroristického činu;

27. vyzývá EU a členské státy, aby učinily veškerá možná opatření k omezení spolupráce se třetími zeměmi, které poskytují ochranu a/nebo finanční prostředky teroristickým organizacím; rovněž zdůrazňuje, že každý stát, než bude moci těžit z lepších vztahů s EU, musí zcela odmítnout terorismus; naléhavě vyzývá státy, které tak dosud neučinily, aby podepsaly a/nebo ratifikovaly všechny úmluvy OSN o terorismu;
28. zdůrazňuje různorodost reakcí EU ve vztahu k vnějším činnostem v oblasti boje proti terorismu a zdůrazňuje potřebu využívat všechny dostupné prostředky koherentním způsobem; vyzývá členské státy, aby učinily další kroky ve snaze vytvořit společnou definici terorismu v rámci OSN;
29. připomíná, že je nezbytné zhodnotit účinnost mezinárodních iniciativ v oblasti protiteroristických opatření (např. probíhající revize vlasteneckého zákona USA); zdůrazňuje význam vlastní politiky Společenství v oblasti terorismu, neboť účinnost protiteroristických opatření se podstatně zvýší, bude-li Evropská unie zaujímat jednotné stanovisko při jednáních o těchto opatřeních se třetími zeměmi;
30. připomíná, že je nezbytné posílit spolupráci se všemi významnými státy v oblastech týkajících se boje proti terorismu, náboru pro teroristickou činnost a financování teroristů a ochrany kritické infrastruktury, s cílem zajistit dodržování základních práv a hodnot Evropské unie;
31. vyzývá Radu, aby posílila dialog se třetími zeměmi, aby podpořila budování institucí a rozvoj kapacity, nadále usilovala o vývoj a uplatňování národních akčních plánů na účinné potírání korupce a začlenila do dohod se třetími zeměmi „doložky o boji proti terorismu“; je toho názoru, že v této oblasti je nezbytná větší finanční podpora a využití nově vytvořených nástrojů EU;
32. naléhavě vyzývá státy, které tak dosud neučinily, aby podepsaly a/nebo ratifikovaly nástroje, jako jsou Úmluva OSN o boji s korupcí, Úmluva OSN o nadnárodním organizovaném zločinu a její tři protokoly proti pašování přistěhovalců, obchodování s lidmi a nedovolené výrobě střelných zbraní a obchodu s nimi, a přistoupily k zákazu Spojených národů týkajícímu se vydávání a tajného zadržování;
33. vyzývá Radu, aby vyžadovala od partnerů EU ze třetích zemí, pokud tak dosud neučinili, aby uzavřeli jednotné dohody o vydávání, k nimž by jim mohla sloužit vzorem dohoda uzavřená s USA o vydávání a vzájemné právní pomoci v trestních věcech při vydávání údajných teroristů a podezřelých ze spáchání trestné činnosti, kteří by měli být postaveni před soud;
34. zdůrazňuje potřebu ratifikovat Úmluvu Rady Evropy o počítačové kriminalitě, aby se zabránilo zneužívání datových a telekomunikačních sítí z počítačových systémů v třetích zemích pro účely teroristické a trestné činnosti;

35. vyzývá Komisi a Radu k vytvoření jednotných postupů pro monitorování výroby, skladování, přepravy, dovozu a vývozu zbraní a výbušnin a obchodu s nimi, aby se zabránilo jejich zneužívání v EU a třetích zemích;

Prohloubení policejní a soudní spolupráce a správa hranic

36. vyzývá k účinnější policejní a soudní spolupráci, včetně lepšího společného využití národních prostředků, jako jsou styční úředníci; zdůrazňuje, že přestože jsou budování institucionálních kapacit a operativní spolupráce důležité, měly by činnosti EU v těchto oblastech také podporovat univerzální normy týkající se lidských práv;
37. doporučuje, aby Europol měl v dohledné době pravomoc organizovat a koordinovat operační činnosti a vyšetřování a stát se součástí společných vyšetřovacích skupin a rozmísťovat své styčné úředníky v prioritních oblastech jako západní Balkán;
38. doporučuje, aby EU na základě článku 30 Smlouvy o EU jednala o standardních dohodách o policejní spolupráci s USA, zeměmi zapojenými do Evropské politiky sousedství a dalšími partnery; požaduje, aby byl Parlament jako legitimní demokratický zástupce občanů, kterých se tato dohoda týká, při projednávání této budoucí dohody aktivně zapojen do dialogu s Kongresem USA;
39. podporuje pokrok dosažený v oblasti výměny informací mezi EU a Ruskem, ale připomíná, že je stále co zlepšovat, zejména v oblasti organizovaného zločinu a terorismu;
40. upozorňuje na to, že je třeba výrazně zlepšit spolupráci Evropské unie a Ruska s cílem omezit zdroje nestability v Evropské unii a na územích, které jsou součástí Evropské politiky sousedství, jakými jsou například „zamrzlé“ konflikty v Moldavsku a Gruzii a násilné radikální střety mezi ruskými menšinami v členských státech Evropské unie;
41. vítá dohody o vydávání a soudní spolupráci v trestních věcech uzavřené mezi EU a USA, které mohou být pokládány za velký úspěch; konstatuje, že Kongres zahájil proces ratifikace těchto dohod a vyzývá všechny členské státy, aby tak rovněž učinily, a vítá dohodu o spolupráci mezi Evropskou jednotkou pro soudní spolupráci (Eurojust) a USA;
42. vyzývá USA a všechny další země, které uplatňují vízovou povinnost vůči některým členským státům EU, aby co nejdříve zrušily vízovou povinnost a přistupovaly ke všem občanům členských států EU jednotně; vyjadřuje politování nad zahrnutím dodatečné „doložky o sdílení informací“ (doložka o jmenné evidenci cestujících (PNR)) do navrhovaných změn programu bezvízového styku USA;
43. domnívá se, že Evropská unie a Spojené státy jsou v boji proti terorismu hlavními a věrnými spojenci a že je nezbytné uzavřít mezinárodní dohodu s cílem zajistit, aby síť Swift dodržovala ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu

těchto údajů ze dne 24. října 1995¹ – požaduje, aby v této mezinárodní dohodě byly stanoveny nezbytné záruky proti jakémukoli zneužívání údajů k ekonomickým nebo obchodním účelům – konstatuje, že SWIFT musí ukončit svou stávající praxi, kdy jsou veškeré údaje kopírovány do amerického operačního střediska swiftové sítě;

44. trvá na tom, že účinné kontroly na hranicích jsou zcela nezbytné pro boj proti nedovolenému přistěhovalectví a mohou být v určitých případech užitečné pro boj proti organizované trestné činnosti a terorismu;
45. doporučuje, aby Frontex zastával operativní roli při správě vnějších hranic, a to zvýšením operačních kapacit a poskytováním dostatečných finančních, lidských i technických zdrojů k uplatňování zásady solidarity a vzájemné pomoci mezi členskými státy, které by se měly společně podílet na nákladech spojených se správou vnějších hranic Unie;
46. žádá, aby byla dále posílena přetrvávající snaha nových členských států o zajištění nově vzniklých vnějších hranic na východě Evropské unie;
47. žádá Komisi a Radu, aby všemi možnými prostředky usilovaly o to, aby orgány zemí původu a tranzitu účinně spolupracovaly s EU a jejími členskými státy při prevenci nedovoleného přistěhovalectví a v boji proti skupinám, které se zabývají obchodem s lidmi; žádá rovněž Komisi a Radu, aby pravidelně hodnotily, do jaké míry tyto třetí země spolupracují v oblasti nedovoleného přistěhovalectví; a v tomto smyslu zdůrazňuje význam systému sledování a hodnocení třetích zemí v oblasti boje proti nedovolenému přistěhovalectví, který byl vytvořen Radou v roce 2003 z podnětu zasedání Evropské rady v Soluni;
48. podporuje rozšířenou úlohu jednotky Eurojust a harmonizaci pravomocí jejich národních členů, což by mělo zlepšit jeho schopnost účinně koordinovat a iniciovat vyšetřování a trestní řízení;
49. doporučuje Radě, aby přijala společnou migrační politiku EU včetně příslušných opatření, která by účinně řešila výzvy legálního i nedovoleného přistěhovalectví; vyzývá v této souvislosti k plnění závěrů přijatých před osmi lety na zasedání Evropské rady v Tampere a potvrzených na neformálním zasedání Evropské rady v Lahti Haagským programem a závěry zasedání Evropské rady v prosinci 2006, které potvrzují nutnost použití globální strategie v oblasti přistěhovalectví schválené v roce 2005;
50. připomíná, že přistěhovalectví, je-li řádně řízeno ve vzájemném partnerském vztahu s třetími zeměmi, může mít významný přínos a že by začlenění přistěhovačů mělo být klíčovým prvkem budoucí evropské politiky přistěhovalectví; zdůrazňuje, že činnost EU zaměřená na zlepšení kapacity třetích zemí řídit migrační toky a spravovat své hranice by měla být prováděna v rámci účinné rozvojové politiky, která bude zohledňovat specifické hospodářské a sociální podmínky a bude řešit skutečný důvod zákonného i nezákonného přistěhovalectví jako např. chudobu a nedodržování lidských práv v daných zemích a bude zahrnovat nejen podporu na posílení schopnosti těchto zemí řídit migrační toky, ale také podporu účinného rozvoje a společného rozvoje;

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

51. vyzývá Radu, aby zavedla spolurozhodovací postup a hlasování kvalifikovanou většinou v oblasti legální migrace a integrace, aby došlo ke zlepšení rozhodování a byl dokončen proces započatý v roce 2005, kdy byla metoda Společenství rozšířena na nedovolené přistěhovalectví a kontrolu hranic;
52. požaduje, aby byl bez zbytečných odkladů vytvořen společný azylový systém EU a naléhavě vyzývá Radu k odstranění překážek, které tomu brání;
53. pokládá uzavření dohod o zpětném přebírání osob za prioritu, která tvoří součást širší strategie boje proti nedovolenému přistěhovalectví; připomíná, že je potřeba, aby existovala společná jasná, transparentní a spravedlivá pravidla pro navrácení osob, je znepokojen, že dohody o zpětném přebírání osob uzavřené jménem EU ze své působnosti výslovně nevyčleňují žadatele o azyl, a mohou se tedy vztahovat na zpětné přebírání žadatelů o azyl, jejichž žádost ještě nebyla individuálně posouzena, nebo jejichž žádost byla zamítnuta nebo shledána nepřijatelnou na základě využití zásady „bezpečné třetí země“; požaduje záruky, že bude respektována zásada nenavrácení („non-refoulement“)
54. doporučuje, aby v rámci politiky zpětného přebírání osob Společenství byly se třetími zeměmi, tam kde je to možné, a na základě vzájemnosti, projednány směrnice o usnadnění udělování víz s cílem vytvořit skutečné partnerství v otázkách řízení migrace; vyzývá Radu ke snížení cen víz, což by podpořilo demokratický vývoj v zemích zapojených do Evropské politiky sousedství a zamezilo pro účely zajištění bezpečnosti kladení dalších překážek legitimním běžným cestujícím;
55. podporuje programy na ochranu regionů, které vytvořila Komise v úzké spolupráci s Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky a zúčastněnými třetími zeměmi, a připomíná, že je důležité zajistit, aby ti, kteří potřebují ochranu, k ní měli přístup jako první, bez ohledu na to, v které zemi či regionu se nacházejí;

o
o o
56. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Evropské radě, Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

26. 4. 2007

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI (*)

pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

k oblasti svobody, bezpečnosti a práva: strategie vnějšího rozměru, akční plán provádějící
Haagský program
(2006/2111(INI))

Navrhovatel: Aloyzas Sakalas

(*) Užší spolupráce mezi výbory – článek 47 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. důrazně podporuje cíl vytvoření koherentní strategie vnějšího rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva jako nedílné součásti politiky vnějších vztahů EU, k čemuž vyzvala Komise ve svém sdělení a Rada ve svém následném dokumentu „Strategie pro vnější vztahy SVV: globální svoboda, bezpečnost a právo“; je toho názoru, že spolupráce třetích zemí, především těch, které sousedí s Evropskou unií, je zásadní pro proces vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, zvláště pokud jde o opatření zaměřená na boj s terorismem, organizovaným zločinem a převáděním ilegálních přistěhovalců; domnívá se proto, že zajištění jejich spolupráce v uvedených oblastech musí být přednostním cílem vnějších akcí Evropské unie; zdůrazňuje, že musí existovat opravdová rovnováha mezi „svobodou, bezpečností a právem“ a že veškerá prováděcí opatření v rámci této strategie musí zohledňovat konkrétní situaci v dané třetí zemi nebo regionu a současně musí prosazovat zásady, na nichž je Evropská unie založena;
2. považuje tuto strategii za významný krok směrem k vytvoření vnitřního prostoru svobody, bezpečnosti a práva díky vytvoření bezpečného vnějšího prostředí a rozvinutí vnějších vztahů EU prosazováním právního státu, demokratických hodnot, dodržování lidských práv a řádně fungujících institucí;
3. zdůrazňuje však, že za účelem splnění cílů strategie je nutné dosáhnout lepší koordinace

mezi příslušnými oblastmi politiky a v ní činnými subjekty a rovněž aktivnějšího zapojení občanské společnosti a nevládních organizací jak na evropské, tak i vnitrostátní úrovni;

4. je přesvědčen, že Evropský parlament musí zlepšit soudržnost svých činností v oblasti vnějších vztahů, do kterých je zapojena řada subjektů působících v překrývajících se oblastech politik; je si vědom velkého rizika fragmentace v důsledku vytvoření nových nezávislých orgánů a je toho názoru, že by to mohlo ohrozit důvěryhodnost celé instituce; vyzývá proto k zefektivnění činností týkajících se lidských práv, demokratické správy věcí veřejných a právního státu na straně jedné, a v širším kontextu bezpečnosti na straně druhé, zachováním vedoucí úlohy příslušného výboru odpovědného za oblast vnějších vztahů; konstatuje také, že je nutná lepší koordinace činností všech subjektů zabývajících se otázkami politiky svobody, bezpečnosti a práva;
5. zdůrazňuje, že důvěryhodnost vnější politiky EU při prosazování demokratických hodnot, lidských práv a právního státu ve třetích zemích závisí ve velké míře na vyváženém rozvoji vnitřního a vnějšího rozměru evropské politiky spravedlnosti a vnitřních věcí; vyzývá k vyjasnění působnosti a cílů vnějšího rozměru prostoru svobody, bezpečnosti a práva;
6. vítá kroky učiněné směrem k lepší soudržnosti v integrované civilně-vojenské spolupráci EBOP, zejména v oblasti krizového řízení; vyzývá však k další spolupráci napříč pilíři a k tomu, aby se předešlo zdvojování mezi různými nástroji (SZBP/EBOP, SVV, Společenství) v překrývajících se oblastech politik; zdůrazňuje, že účinnost této koordinace by měla podléhat neustálé kontrole ze strany Evropského parlamentu;
7. zdůrazňuje, že proces plánování operací EBOP by měl zohlednit různá doprovodná nebo následná opatření zajišťovaná prostřednictvím nástrojů Společenství v oblastech právního státu, obchodování se zbraněmi a drogami, prevence a boje proti terorismu a organizované trestné činnosti a stabilizace po konfliktech, zejména pokud jde o nástroj stability a nástroj evropského sousedství a partnerství (ENPI);
8. zdůrazňuje nutnost posílit sdílené kapacity Evropské unie a jejích členských států v boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, nedovolenému obchodování a porušování lidských práv přijetím účinnějšího sdruženého přístupu k přeshraničním problémům, který se především zaměří na zvláště citlivé oblasti, jako je oblast Černomoří, kde trvají „zmrazených konfliktů“ vážným způsobem narušuje prosazování právního státu, nezbytnou spolupráci mezi příslušnými orgány a demokratický a hospodářský rozvoj;
9. domnívá se, že soudržnost napříč pilíři by se mohla zlepšit se vstupem Smlouvy o Ústavě v platnost, zejména zřízením úřadu evropského ministra zahraničních věcí a vytvořením vnější diplomatické služby;
10. je přesvědčen, že by měla být posílena hlubší transatlantická spolupráce v širším rozměru svobody a bezpečnosti, například v oblastech boje proti obchodování s drogami, organizované trestné činnosti a terorismu, zejména vzhledem k budoucím civilním operacím EBOP v Kosovu a Afghánistánu;
11. vyzývá Radu, Komisi a členské státy, aby zajistily, že dodržování základních lidských a

zákonných práv a svobod se stane ústředním bodem vnější politiky EU v oblasti svobody, bezpečnosti a práva; trvá na tom, že tato práva by měla být nedílnou součástí veškerých nástrojů, programů nebo provozních opatření souvisejících s bojem proti terorismu a organizovanému zločinu, migrací, azylem a správou hranic;

12. naléhavě vyzývá Komisi, aby do svých dialogů se třetími zeměmi o otázkách spolupráce v oblasti svobody, bezpečnosti a práva začlenila důkazy o porušování lidských práv vyplývající z rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, a aby tím dále podporovala právní stát, řádnou správu věcí veřejných, demokracii a dodržování lidských práv v každé probíhající spolupráci se třetími zeměmi a oblastmi; zdůrazňuje potřebu toho, aby EU svými smluvními vztahy a nástroji motivovala třetí země k přijetí a uplatňování příslušných mezinárodních norem a povinností v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí;
13. vyzývá Komisi, aby vystupňovala své úsilí směřující k podpoře regionální spolupráce v otázkách práva, svobody a bezpečnosti prostřednictvím podpory stávajících orgánů, jako je např. Africká unie, a podporováním nových iniciativ v těch oblastech, kde je regionální spolupráce slabá, například na Středním východě nebo ve východní Evropě.
14. naléhavě vyzývá Komisi a Radu ke zvážení požadavku, aby všechny iniciativy nebo dokumenty vnější politiky v oblasti svobody, bezpečnosti a práva obsahovaly zprávu o dodržování lidských práv, která by byla pravidelně aktualizována a předkládána Evropskému parlamentu; doporučuje zejména, aby Rada začlenila do každého akčního dokumentu oddíl o situaci lidských práv v dané třetí zemi;
15. doporučuje Komisi, členským státům a Radě, aby zvážily možnost doplnění finančních prostředků vynakládaných na činnost v oblasti svobody, bezpečnosti a práva se třetími zeměmi a oblastmi o specifické financování projektů na ochranu lidských práv a projektů v oblasti souladu s lidskými právy;
16. konstatuje, že otázka nedovoleného přistěhovalectví je součástí globální diskuse o dopadu migrace na demografické politiky a politiky zaměstnanosti; zdůrazňuje dále, že činnosti EU zaměřené na řešení příčin nedovoleného přistěhovalectví a zlepšení schopnosti třetích zemí řídit migrační toky a spravovat své hranice musí být prováděny v rámci parametrů humanitární agendy, která prosazuje rovnováhu mezi účinnou rozvojovou politikou a zmírňováním příčin v zemích původu;
17. je znepokojen tím, že dohody o zpětném přebírání osob uzavřené jménem EU výslovně nevyčleňují žadatele o azyl ze své působnosti, a mohou se tedy vztahovat na předávání a zpětné přebírání žadatelů o azyl, jejichž žádost ještě nebyla individuálně posouzena, nebo jejichž žádost byla zamítnuta nebo shledána nepřipustnou na základě konceptu „bezpečné třetí země“; vyzývá k vytvoření záruk, které zajistí žadatelům o azyl spravedlivé a efektivní řízení, aby byla m.j. respektována zásada non-refoulement, neboli zákaz vracení uprchlíků do země původu, pokud trvá nebezpečí perzekuce;
18. zdůrazňuje, že by Evropská unie měla být připravena zahájit jednání o usnadnění readmisních dohod a vízového režimu se zeměmi, s nimiž sousedí, jakmile budou splněny odpovídající předpoklady; je přesvědčen, že účinná spolupráce s kandidátskými, přidruženými a sousedními zeměmi, pokud jde o nedovolené přistěhovalectví, boj proti obchodování s lidmi a účinnou správu hranic, může napomoci v debatách o dlouhodobém

výhledu bezvízového styku;

19. zdůrazňuje různorodost možných reakcí EU ve vnějších akcích v oblasti boje proti terorismu a jeho základním příčinám a zdůrazňuje potřebu využívat koherentním způsobem všechny dostupné prostředky v souladu s Chartou OSN; vyzývá k obnovení diskuse v OSN o společné definici terorismu a jeho kořenů;
20. znovu opakuje svůj návrh, že protiteroristická politika EU by ve vztahu k třetím zemím měla být soudržnější a účinnější, a to zejména: zintenzívněním dialogu s hlavními partnery, kteří uznávají univerzální normy lidských práv; posílením spolupráce s mezinárodními a regionálními organizacemi, které hrají klíčovou úlohu při udržování míru a celosvětové bezpečnosti; aktivním hledáním řešení násilných vnitřních a regionálních konfliktů; a důsledným uplatňováním protiteroristické doložky v dohodách se třetími zeměmi, aniž by to odporovalo smyslu doložky o lidských právech;
21. bere na vědomí velmi širokou škálu otázek, na něž se vztahuje policejní a soudní spolupráce v trestních věcech se třetími zeměmi; s ohledem na stanovené priority zdůrazňuje, že i když je budování institucionálních kapacit a provozní spolupráce důležité, měly by být činnosti EU v těchto oblastech prováděny současně s podporou univerzálních norem lidských práv.

POSTUP

Název	Oblast svobody, bezpečnosti a práva: strategie vnějšího rozměru, akční plán provádějící Haagský program			
Číslo postupu	2006/2111(INI)			
Příslušný výbor	LIBE			
Výbor, který vypracoval stanovisko	AFET			
Datum oznámení na zasedání	18.5.2006			
Užší spolupráce – datum oznámení na zasedání	18.5.2006			
Navrhovatel(ka) Datum jmenování	Aloyzas Sakalas 3.5.2006			
Předchozí navrhovatel(ka)	-			
Projednání ve výboru	28.8.2006 22.3.2007	21.11.2006 12.4.2007	28.11.2006	23.1.2007
Datum přijetí	124.2007			
Výsledek závěrečného hlasování	+: -: 0:	26 1 0		
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Christopher Beazley, Panagiotis Beglitis, Michael Gahler, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Bogdan Klich, Eugen Mihăescu, Francisco José Millán Mon, Cem Özdemir, Ioan Mircea Pașcu, Tobias Pflüger, Bernd Posselt, Jacek Saryusz-Wolski, Gitte Seeberg, Marek Siwiec, Konrad Szymański, Antonio Tajani, Jan Marinus Wiersma			
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Glyn Ford, Tunne Kelam, Aloyzas Sakalas			
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Wiesław Stefan Kuc, Marcin Libicki			
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)	...			

POSTUP

Název	Strategie vnějšího rozměru oblasti svobody, bezpečnosti a práva					
Číslo postupu	2006/2111(INI)					
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	LIBE 18.5.2006					
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	AFET 18.5.2006					
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí						
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	AFET 18.5.2006					
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Bogdan Klich 22.2.2006					
Předchozí zpravodaj(ové)						
Projednáni ve výboru	12.7.06	24.1.07	21.3.07	11.4.07	21.3.07	5.6.07
Datum přijetí	5.6.2007					
Výsledek závěrečného hlasování	+	38				
	-	1				
	0	0				
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Giusto Catania, Carlos Coelho, Fausto Correia, Panayiotis Demetriou, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Giovanni Claudio Fava, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Elly de Groen-Kouwenhoven, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klant, Magda Kósáné Kovács, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Dan Mihalache, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Martine Roure, Inger Segelström, Károly Ferenc Szabó, Adina-Ioana Vălean, Manfred Weber					
Náhradník(ci) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Simon Busuttill, Gérard Deprez, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Bogdan Klich, Jean Lambert, Marianne Mikko, Hubert Pirker, Rainer Wieland					
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(í) při závěrečném hlasování	Aloyzas Sakalas					
Datum předložení	11.6.2007					
Poznámky (údaje, které jsou k dispozici jen v jednom jazyce)						